

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΠΥΞΙΔΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΓΕΝΙΕΣ

Δεκέμβριος 2020

Ζούμε σε μια εποχή παγκόσμιας κρίσης. Η μακροχρόνια οικονομική κρίση ωθεί πολλούς σε αμφισβήτηση της παγκοσμιοποίησης. Η οικολογική κρίση απειλεί ό,τι καθιστά τον κόσμο μας κατοικήσιμο. Η αδυναμία αποτελεσματικής δράσης έναντι αυτών των προκλήσεων πυροδοτεί μια βαθιά πολιτική κρίση: Οι ευρωπαϊκές κοινωνίες, ευρισκόμενες σε ένα πλαίσιο όπου εκφράζονται επιφυλάξεις προς τους εκπροσώπους τους, φέρονται να κατακερματίζονται σε διαιρεμένες κοινότητες, γεγονός που δυσχεραίνει τη δυνατότητα δημοκρατικού διαλόγου. Το πρόσφατο κύμα τρομοκρατικών επιθέσεων στις χώρες μας επιβεβαιώνει την επικαιρότητα της απειλής.

Σε αυτή τη στιγμή της ιστορίας, η Ευρώπη βρίσκεται σε ένα σταυροδρόμι. Τις τελευταίες δεκαετίες, οι άνθρωποι ξεπέρασαν τη φτώχεια: τα περιστατικά πολέμου, λιμού και ασθενειών έχουν μειωθεί. Η ήπειρός μας έχει οικοδομήσει νέους δρόμους για να αποκτήσει τη σημερινή της μορφή, η οποία, χωρίς να είναι τέλεια, αποτελεί πρότυπο το οποίο εκτιμάται σε όλο τον κόσμο. Σήμερα, η πρόοδος αυτή αμφισβητείται: είναι ευθύνη και καθήκον μας να διαφυλάξουμε τα επιτεύγματα του παρελθόντος. Η Ευρωπαϊκή Ένωση παραμένει η δεύτερη μεγαλύτερη οικονομική δύναμη στον κόσμο, αλλά αντιμετωπίζουμε έντονο ανταγωνισμό από άλλες παγκόσμιες δυνάμεις, τόσο ως προς την οικονομική επιρροή όσο και ως προς τις προκλήσεις για το πολιτικό μας σύστημα και, σε ορισμένες περιπτώσεις, για τις ίδιες μας τις αξίες και αρχές. Η Κίνα, για παράδειγμα, με το έργο «Δρόμος του Μεταξιού», εκφράζει μια νέα οικονομική και γεωπολιτική φιλοδοξία. Επιπρόσθετα από αυτή την κατάσταση, η πανδημία που σημάδεψε το 2020 αποκάλυψε τη βιομηχανική και τεχνολογική εξάρτηση της Ευρώπης σε πολλούς στρατηγικούς τομείς. Οι σχέσεις αλληλεξάρτησης δεν θεωρούνται πλέον μόνο πηγή ασφάλειας, αλλά και πηγή ανασφάλειας. Ασφαλώς, η Ευρώπη εξακολουθεί να είναι η ήπειρος με τους υψηλότερους δείκτες

ανάπτυξης στον κόσμο, αλλά πασχίζει να βρει τη θέση της απέναντι στις μεγάλες δυνάμεις, η αυξανόμενη επιρροή των οποίων θέτει προκλήσεις στην πολυμερή προσέγγιση και οι δημοκρατίες μας, που φέρουν την κληρονομιά είκοσι πέντε αιώνων ιστορίας, αντιμετωπίζουν προκλήσεις όσον αφορά την ικανότητά τους να καθορίζουν την πορεία τους.

Τα ερωτήματα αυτά παροτρύνουν τη Χριστιανοδημοκρατία, την πολιτική δύναμη που αποτέλεσε την κύρια κινητήρια δύναμη της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης τις τελευταίες δεκαετίες, να ενισχύσει και να δώσει εκ νέου ώθηση σε ουσιαστικές αλλαγές. Για να εγείρουμε νέα ελπίδα, εμμένουμε στη χριστιανοδημοκρατική κληρονομιά μας, ιδίως στην καθολική και προτεσταντική κοινωνική διδασκαλία, η διαχρονικότητα της οποίας επιβεβαιώνεται εδώ και 2000 χρόνια και εδράζεται στη διαχείριση, τον προσωποκεντρισμό, την επικουρικότητα, την υπευθυνότητα και την αλληλεγγύη: νιώθουμε ευγνωμοσύνη για το γεγονός ότι είμαστε κληρονόμοι των προπατόρων μας και, ενδυναμωμένοι από αυτή την κληρονομιά, ατενίζουμε το μέλλον χωρίς να εγκλωβιζόμαστε στο παρελθόν.

Ως Ομάδα του ΕΛΚ, πιστεύουμε ότι οι αξίες μας παραμένουν το ισχυρότερο σημείο εκκίνησης για τον σχεδιασμό του μέλλοντος, διότι συνδυάζουν τα καλύτερα στοιχεία από έναν συντηρητικό, φιλελεύθερο και χριστιανικό-κοινωνικό τρόπο σκέψης και τα συγκεράζουν σε μια κοινή θεώρηση του κόσμου. Αυτές οι αξίες προσδίδουν νόημα στην κεντροδεξιά, που υπερβαίνει την καθημερινή πολιτική. Η θρησκεία εμπνέει τη δράση μας αλλά δεν την περιορίζει: Η Χριστιανοδημοκρατία δεν αφορά τη θρησκεία, αλλά μια συγκεκριμένη πολιτική προσέγγιση που βασίζεται στις θεμελιώδεις αξίες της αξιοπρέπειας κάθε ατόμου και της ανεκτικότητας, και ορίζει το πολιτικό λειτουργήμα ως υπηρεσία προς την ανθρωπότητα. Αυτό σημαίνει ότι η



Χριστιανοδημοκρατία αγκαλιάζει όλους τους χριστιανούς, τους πιστούς οποιασδήποτε άλλης θρησκείας καθώς και τους μη πιστούς. Η Χριστιανοδημοκρατία είναι κάτι περισσότερο από ετικέτα· είναι η πυξίδα μας για να προσανατολιζόμαστε στον κόσμο. Πρέπει να μάθουμε εκ νέου να υποστηρίζουμε τον πυρήνα της ταυτότητας της Ομάδας του ΕΛΚ.

Χρειάζεται όμως να μεταφέρουμε τις αξίες μας στο παρόν. Ο καθορισμός νέων στόχων και καθηκόντων της Χριστιανοδημοκρατίας είναι συνεπώς απαραίτητος όχι μόνο για το μέλλον της κεντροδεξιάς, αλλά και για το μέλλον της Ευρώπης: σε αυτή την περίοδο παγκόσμιας κρίσης, αποτελεί πρωταρχική πολιτική ευθύνη να διατηρήσουμε την εξαιρετικά πολύτιμη κληρονομιά μας την οποία και θα κληροδοτήσουμε στις μελλοντικές γενιές. Να κληροδοτήσουμε τη φύση, η οικολογική αστάθεια της οποίας στη σύγχρονη εποχή απειλεί ζωτικές ισορροπίες. Να κληροδοτήσουμε την πλούσια πολιτιστική μας κληρονομιά, την οποία καθιστούν πιο ευάλωτη οι νέες διασπάσεις στις ευρωπαϊκές κοινωνίες. Τέλος, να κληροδοτήσουμε την ίδια τη δυνατότητα ανάληψης κοινής δράσης μέσω της πολιτικής και των δημοκρατικών θεσμών. Η Ευρώπη έχει διέλθει σε στάδια θεμελίωσης και συντήρησης. Στο κρίσιμο σημείο που βρίσκεται σήμερα, η αποστολή της πολιτικής μας οικογένειας είναι να διασώσει ό, τι πρέπει να διασωθεί, ούτως ώστε να χαράξει μια φιλόδοξη πορεία προς ένα λαμπρό μέλλον.

1. Διαφύλαξη της φύσης

Είναι καθήκον μας να έχουμε ένα σαφές όραμα για θέματα που άπτονται της οικολογίας: ο άνθρωπος δεν είναι ιδιοκτήτης της φύσης, την κληρονομεί, και άρα οφείλει να κληροδοτήσει τα θαύματα της φύσης στις επόμενες γενιές και να προσπαθήσει να αφήσει πίσω του έναν κόσμο όπου η ζωή παραμένει δυνατή. Ο άνθρωπος είναι μέρος της φύσης, εξαρτάται από αυτή και θα πρέπει να συμπεριφέρεται αναλόγως. Λησμονώντας το γεγονός αυτό, προκαλέσαμε επικίνδυνες ανισορροπίες για το μέλλον. Ωστόσο, δεν θα μπορέσουμε να αποκαταστήσουμε την προκληθείσα βλάβη επιλέγοντας να εξαφανιστούμε. Πρέπει να προωθήσουμε την υπόσταση των ανθρώπων ως διαχειριστών αυτού του κόσμου. Η υπευθυνότητα έναντι της φύσης δεν συνεπάγεται ότι ο άνθρωπος απαρνείται τον ρόλο του, παύει να ενεργεί ή προσπαθεί να διαγράψει την παρουσία του, αλλά ότι επιδεικνύει υπευθυνότητα για έναν πιο ανθρώπινο κόσμο και επιδιώκει την επίτευξη της βιωσιμότητας μέσω της λογικής. Πρέπει να βασιζόμαστε τις αποφάσεις μας στα γεγονότα και την επιστήμη και όχι σε μια επιφανειακή

ιδεολογία και επικοινωνία που καθοδηγούνται από συνθήματα και στερούνται ουσίας. Μόνο εάν εργαστούμε με διαύγεια και μακρόπνοη σκέψη θα καταφέρουμε να αποκαταστήσουμε την κλιματική ισορροπία, να προστατεύσουμε τη βιοποικιλότητα, να προωθήσουμε την καλή μεταχείριση των ζώων, να μεριμνήσουμε για το τοπίο και να μεταδώσουμε την ομορφιά του κόσμου. Οι άνθρωποι σε όλον τον κόσμο αντιλαμβάνομαστε ότι δεν μπορούμε να συνεχίσουμε να χρησιμοποιούμε τα αγαθά της γης όπως κάναμε στο παρελθόν. Πρέπει να ορίσουμε χρονοδιαγράμματα για τον μετασχηματισμό της οικονομίας και πρέπει να είμαστε ενωμένοι σε αυτό: και σε αυτόν τον τομέα, πρέπει να έχουμε εμπιστοσύνη στο ευρωπαϊκό πνεύμα και στη δημιουργική του ικανότητα προκειμένου να αντιμετωπίσουμε την οικολογική πρόκληση.

Η ευθύνη μας να εξασφαλίσουμε μια φύση που θα σφύζει από ζωή δεν σταματά στην προστασία του περιβάλλοντος. Είμαστε επίσης θεματοφύλακες της ίδιας της ανθρώπινης υπόστασης, μας δεσμεύει η απόλυτη απαίτηση σεβασμού της αξιοπρέπειας του ανθρώπου, των συστατικών στοιχείων της φύσης του, της ελευθερίας συνείδησης και των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Όλα τα άτομα έχουν αυταξία, ανεξάρτητα από τη χρησιμότητά τους για την ανθρωπότητα. Είναι καθήκον μας να διατηρήσουμε έναν κόσμο στον οποίο θα παραμείνει δυνατή μια πραγματικά ανθρώπινη διαβίωση, προστατεύοντας τον κόσμο των σχέσεων που αποτελούν το θεμέλιο της ζωής μας: την αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των ανθρώπων, την αίσθηση του ανήκειν σε μια ιδιαίτερη κοινότητα, πρωτίστως την οικογένεια, καθώς και την πολιτική κοινότητα, η οποία συνδέει τα άτομα με την επίγνωση του κοινού καλού. Αυτές είναι οι δομές μέσα από τις οποίες κάθε άτομο μπορεί να διαμορφωθεί και να πραγματωθεί, μπορεί να αναπτύξει τη λογική και τη εξυπνάδα του, να μάθει να συμβιώνει και να υποστηρίζει την πραγματική ελευθερία, η οποία οριοθετείται από την υπευθυνότητα. Δεν υπάρχει πολιτική που να θέτει τις βάσεις για το μέλλον χωρίς να υποστηρίζει την οικογένεια, που αποτελεί το θεμέλιο οποιασδήποτε κοινωνίας και προϋπόθεση για τη μελλοντική ζωτικότητα της. Για τον λόγο αυτό, γνωρίζουμε ότι το δημογραφικό ζήτημα στην Ευρώπη δεν μπορεί να αγνοηθεί: η διαρροή εγκεφάλων (brain drain) – ιδίως από τον Βορρά προς τον Νότο και από την Ανατολή προς τη Δύση –, τα χαμηλά ποσοστά γεννήσεων και οι γηράσκουσες κοινωνίες έχουν δυσανάλογο αντίκτυπο σε διαφορετικές ομάδες, γενιές και περιφέρειες. Αυτός ο αρνητικός δημογραφικός κύκλος επηρεάζει την οικονομία καθώς δημιουργεί σημαντικές ελλείψεις εργατικού δυναμικού, αλλά και τη νεολαία και τα κοινωνικά μας συστήματα. Αυτό συνιστά απειλή για το μέλλον των χωρών μας. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να προστεθεί ένας

δημογραφικός πυλώνας στις αποφάσεις μας σε όλους τους πολιτικούς τομείς. Δεν θέλουμε απλώς να διατηρήσουμε τις οικογένειες ενωμένες, αλλά και να δημιουργήσουμε τις συνθήκες για την ευημερία των οικογενειών, προάγοντας τη συμφιλίωση της επαγγελματικής και της οικογενειακής ζωής και στηρίζοντας μια κοινωνία ανοικτή στα παιδιά.

Επίσης, μετά το αφυπνιστικό κάλεσμα της πανδημίας του κορονοϊού, το ζήτημα της υγείας αποκτά όλο και μεγαλύτερη σημασία για την κοινωνία: εμείς, ως Χριστιανοδημοκράτες, αγωνιζόμαστε πάντα για την εξισορρόπηση της προστασίας και της ελευθερίας του ατόμου σε σωματικό, ψυχικό και κοινωνικό επίπεδο, οι οποίες βρίσκονται στο επίκεντρο των δράσεών μας. Πιστεύουμε σε μια κοινωνία που βοηθά όσους έχουν ανάγκη. Στην ιατρική έρευνα, η συνήθης εμπορική λογική πρέπει να καθοδηγείται από το γενικό συμφέρον που υπαγορεύει το κοινό καλό, διότι υπάγεται στο πεδίο του αναγκαίου. Για να επιτευχθεί αυτό, υπερασπιζόμαστε τη διεθνή επιστημονική συνεργασία, ώστε η Ευρώπη να μπορέσει να συμβάλει στην ιατρική πρόοδο και να επωφεληθεί από αυτήν.

Οι ασθένειες δεν έχουν σύνορα. Για αυτόν τον λόγο, η υγεία αποτελεί κοινή πρόκληση. Πρέπει να αυξήσουμε την ανθεκτικότητα και την ανεξαρτησία της Ευρώπης όσον αφορά τα ιατρικά εφόδια και τις δραστικές φαρμακευτικές ουσίες, να επενδύσουμε σε κοινά ερευνητικά έργα, να εξασφαλίσουμε επαρκή πρόσβαση σε ιατρικές υπηρεσίες για όλους τους πολίτες, να ενισχύσουμε την ευρωπαϊκή διασυννοριακή και περιφερειακή συνεργασία στον τομέα της υγειονομικής περίθαλψης και να δημιουργήσουμε τεχνολογίες που θα καθιστούν δυνατή την παροχή καλύτερης περίθαλψης, καθορίζοντας παράλληλα υψηλά πρότυπα για την προστασία των δικαιωμάτων των ασθενών. Η διασφάλιση της ανθεκτικότητας των βασικών υποδομών σε εξωτερικούς κλυδωνισμούς είναι υψίστης σημασίας για τη συνεχή και ασφαλή παροχή βασικών υπηρεσιών υγείας. Στο πλαίσιο αυτό, έχουμε ήδη λάβει σαφή θέση για την αξιοποίηση του καινοτόμου ευρωπαϊκού δυναμικού στην καταπολέμηση του καρκίνου. Πρέπει τώρα να εργαστούμε για μια μακρόπνοη ευρωπαϊκή πολιτική στον τομέα της υγείας, η οποία θα είναι προετοιμασμένη για την επόμενη κρίση και θα βοηθά τους πολίτες μας να γηράσκουν υγιείς.

2. Διαφύλαξη των συνθηκών για μελλοντική ευημερία

Στον παγκοσμιοποιημένο κόσμο του εικοστού πρώτου αιώνα, η ευθύνη μας είναι

να καθορίσουμε τον ρόλο της κοινωνικής οικονομίας της αγοράς τόσο στις οικονομίες της Ευρώπης όσο και πέραν αυτής. Η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των κεφαλαίων, των υπηρεσιών και των προσώπων, καθώς και ο ανταγωνισμός, πρέπει να συνοδεύονται από την τήρηση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Για να διασφαλιστεί η σταθερότητα στις κοινωνίες μας, πρέπει να τεθούν οι προϋποθέσεις για κοινή ευημερία κατά τρόπο βιώσιμο. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσω της αξίας της αξιοπρεπούς εργασίας, η αξιοπρέπεια και ο ουσιαστικός ρόλος της οποίας στην οικονομία και την κοινωνία αναγνωρίζεται από τη Χριστιανοδημοκρατία. Η εργασία παράγει αγαθά ή υπηρεσίες που είναι απαραίτητα για τη ζωή ή για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης μέσω της συλλογικής προσπάθειας, δημιουργεί επίσης ουσιαστικές σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων. Απορρίπτουμε κάθε αντίληψη που αντιμετωπίζει την εργασία απλώς ως ένα αγώνα για εξουσία, που συνδέεται με άσκηση πίεσης και καταπίεση, παιχνίδι μηδενικού αθροίσματος, όπου το κέρδος του ενός συνεπάγεται την απώλεια ενός άλλου. Πιστεύουμε ότι η εργασία επιτρέπει σε κάθε κοινωνία να δημιουργήσει συλλογικά πολλά περισσότερα από το άθροισμα των ατομικών προσπαθειών. Αυτό συνεπάγεται ότι η Ευρώπη πρέπει να αναλάβει δράση ώστε να διασφαλίσει τον σεβασμό της εργασίας και τη δίκαιη αμοιβή· οι μισθοί πρέπει να επιτρέπουν στους ανθρώπους να ζουν αξιοπρεπώς. Συνεπάγεται επίσης επιχειρηματική ελευθερία και ισότιμοι όροι ανταγωνισμού στο εμπόριο, στην ενιαία αγορά και στις διεθνείς εμπορικές σχέσεις. Η οικονομία είναι στην υπηρεσία των ανθρώπων και όχι το αντίστροφο.

Γνωρίζουμε ότι η εργασία σημαίνει πολύ περισσότερα από το να λαμβάνει κανείς απλώς έναν μισθό: δίνει στους ανθρώπους σκοπό, νόημα και ελευθερία, αλλά και τη δυνατότητα για αλληλεπίδραση με άλλους ανθρώπους και δημιουργικότητα. Πιστεύουμε ακράδαντα ότι η εργασία είναι το μέσο με το οποίο ο άνθρωπος πραγματώνει την προσωπικότητά του και εκφράζει τις προσωπικές του αρετές και κλίσεις. Δίνει στους ανθρώπους τη δυνατότητα να συμμετέχουν στη δημιουργία ενός πράγματος που υπερβαίνει τη δική τους ζωή. Για αυτόν τον λόγο, εκφράζουμε τη βεβαιότητά μας ότι η δημιουργία θέσεων εργασίας, η παροχή ευκαιριών μάθησης και η επιχειρηματικότητα συνιστούν πολύ καλύτερη πολιτική από ό,τι η παροχή επιδοτήσεων για τη μείωση της ανεργίας, ιδίως των νέων. Ο στόχος επίτευξης υψηλού επιπέδου απασχόλησης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά τον καθορισμό και την εφαρμογή των ευρωπαϊκών πολιτικών και δραστηριοτήτων. Ομοίως, πιστεύουμε ακράδαντα στην αξία της ιδιωτικής ιδιοκτησίας στον βαθμό που εγγυάται την ελευθερία και ταυτόχρονα εμπνέει ένα αίσθημα ευθύνης.

Αναγνωρίζουμε την αξία της εθελοντικής εργασίας που ωφελεί την κοινωνία μας με πολλούς τρόπους και στηρίζει τους ανθρώπους που έχουν ανάγκη.

Καμία κοινωνία δεν ευημερεί και δεν είναι δίκαιη και ενωμένη χωρίς εργασία. Αυτό σημαίνει επίσης ότι οι ανεπτυγμένες χώρες μας δεν μπορούν να την αντιμετωπίζουν απλώς ως έναν παράγοντα κόστους ή να προσπαθούν να απαλλαγθούν από αυτήν, ιδίως αναθέτοντας σε λιγότερο εύπορους λαούς το καθήκον να παράγουν για εμάς. Η κοινωνική οικονομία της αγοράς βασίζεται στο αμοιβαίο όφελος των οικονομικών συναλλαγών, υπό την προϋπόθεση ότι όλοι διαθέτουν το προϊόν της εργασίας τους στην αγορά.

Υπό αυτό το πρίσμα, το εμπόριο αποτελεί πηγή ευημερίας και αμοιβαίων οφελών. Εφόσον εφαρμόζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα, το κράτος δικαίου και οι κοινότητες κανόνες, και παράλληλα λαμβάνονται υπόψη η περιβαλλοντική και η κοινωνική ευθύνη, η ισορροπημένη εμπορική πολιτική μπορεί να συνιστά έναν τρόπο για να φέρουμε στις ξένες αγορές τα προϊόντα της ευρωπαϊκής εργασίας και τεχνολογίας, προωθώντας την τεχνολογική καινοτομία, τις επιλογές των καταναλωτών και χαμηλότερες τιμές, ενισχύοντας παράλληλα τη γεωπολιτική θέση μας στον κόσμο και δημιουργώντας γέφυρες προς άλλες ηπείρους και πολιτισμούς. Ωστόσο, πρέπει να λαμβάνει υπόψη όχι μόνο τον καταναλωτή, αλλά και τον παραγωγό: η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να εξασφαλίζει πραγματικά ισότιμους όρους ανταγωνισμού στις εμπορικές σχέσεις, ώστε να αποφευχθούν οικονομικές και κοινωνικές στρεβλώσεις, απαιτώντας απτή αμοιβαιότητα από όλες τις χώρες που επιθυμούν να εισέλθουν στην ενιαία αγορά της. Πρέπει να διασφαλίζουμε ότι το εμπόριο δεν οδηγεί σε εκμετάλλευση αδικιών ή στην υποβάθμιση των συνθηκών διαβίωσης ούτε προκαλεί μονομερή εξάρτηση: συνεπώς, πρέπει να θεσπιστούν διασφαλίσεις προκειμένου να εξισορροπούνται οι ατομικές ανάγκες των καταναλωτών με το κοινό καλό των κοινωνιών μας. Πρέπει να ενισχύσουμε την αποφασιστικότητά μας εν προκειμένω: η Ευρώπη πρέπει να αποκτήσει τα μέσα προκειμένου να ανακτήσει την ικανότητά της να εργάζεται, να παρέχει, να τροφοδοτεί και να παράγει σε εγχώριο επίπεδο μέσω των παραδοσιακών τομέων γεωργίας και τροφίμων και των βιομηχανιών της, καθώς και να αναπτύξει περαιτέρω την ενέργεια, τις κρίσιμες πρώτες ύλες, τις ικανότητες μεταποίησης και παραγωγής εξαρτημάτων και τους τομείς των υπηρεσιών. Αυτό αποτελεί όχι μόνο οικονομική, αλλά και οικολογική και γεωπολιτική πρόκληση.

Για να μπορέσουν οι χώρες μας να καταλάβουν ισχυρή θέση σε έναν κόσμο ανταγωνιστικών δυνάμεων, μεταξύ άλλων και στο παγκόσμιο

εμπόριο, η Ευρώπη πρέπει να διασφαλίσει την επισιτιστική της ασφάλεια και την ανοικτή στρατηγική αυτονομία της, ιδίως μέσω μιας σταθερής ερευνητικής προσπάθειας, για παράδειγμα όσον αφορά τις ψηφιακές και τις νέες τεχνολογίες. Ταυτόχρονα με την υποστήριξη μιας πολυμερούς τάξης πραγμάτων η οποία βασίζεται σε κανόνες με σκοπό την προώθηση του θεμιτού διεθνούς εμπορικού ανταγωνισμού, πρέπει επίσης να είναι προετοιμασμένη να προασπιστεί ενεργά τα συμφέροντα και τις αξίες της μέσω διμερών συμφωνιών και αυτόνομων μέσων. Πρέπει να παραμείνουμε ανοικτοί στον κόσμο, αλλά να μην επιτρέψουμε σε αυταρχικά καθεστώτα να εκμεταλλευτούν την ενιαία αγορά μας ή να κλέψουν διανοητική ιδιοκτησία από τις εταιρείες μας, θέτοντας κατ' αυτόν τον τρόπο σε κίνδυνο τις δημοκρατίες μας μέσω κυβερνοεπιθέσεων και κακόβουλης επιρροής.

Η ψηφιοποίηση μετασχηματίζει ήδη τον τρόπο με τον οποίο επικοινωνούμε, εργαζόμαστε και ζούμε. Στη νέα ψηφιακή εποχή, η Ευρώπη θα εξασφαλίσει πραγματική μελλοντική ευημερία εάν επενδύσει με πειστικό τρόπο στην έρευνα και την καινοτομία και παράσχει το κατάλληλο περιβάλλον για την ανάπτυξη υλικών και ψηφιακών υποδομών. Για εμάς τους Χριστιανοδημοκράτες, οι επιλογές μας όσον αφορά την καινοτομία θα πρέπει πάντα να καθοδηγούνται από την επιδίωξη του κοινού καλού, και όχι χρημάτων, ισχύος ή ιδεολογίας. Στο επίκεντρο πρέπει να βρίσκεται ο άνθρωπος: θέλουμε να διαμορφώσουμε την ψηφιακή επανάσταση σύμφωνα με τις κοινές μας αξίες και τη δεοντολογία. Για εμάς, η καινοτομία δεν αποτελεί αυτοσκοπό· είναι ένα μέσο για τη βελτίωση της ζωής των ανθρώπων. Θέλουμε να δημιουργήσουμε συνθήκες που θα επιτρέπουν στον άνθρωπο να ελέγχει τις μελλοντικές τεχνολογίες, ιδίως μέσω της εκπαίδευσης. Δεδομένου ότι αυτό δεν ισχύει σε όλα τα μέρη του κόσμου, πρέπει να καθορίσουμε μια ρυθμιστική προσέγγιση για την τεχνητή νοημοσύνη και τα μαζικά δεδομένα μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα, με βάση την προώθηση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας έναντι των διανθρωπιστικών και των ευγονικών ιδεολογιών ή της εμπορευματοποίησης του ανθρώπινου σώματος.

Ταυτόχρονα, πρέπει να επαγρυπνούμε και να αποφύγουμε την επανάληψη των πολιτικών και κοινωνικών διαταραχών που προκάλεσε η πρώτη βιομηχανική επανάσταση. Παρά τα σπουδαία οφέλη, δημιούργησε επίσης μεγάλο χάσμα μεταξύ κερδισμένων και χαμένων στην κοινωνία. Αντίθετα απ' ό,τι συνέβη στο παρελθόν, θέλουμε να αξιοποιήσουμε την τεχνολογική πρόοδο με σκοπό να δημιουργήσουμε εκατομμύρια νέες θέσεις εργασίας και να στηρίξουμε τους πολίτες σε αυτή την ψηφιακή μετάβαση. Κανείς δεν θα πρέπει να μείνει στο

περιθώριο σε αυτή την επανάσταση και αυτό απαιτεί σημαντική προσπάθεια αναβάθμισης των δεξιοτήτων μέσω της εκπαίδευσης, η οποία θα ανταποκρίνεται επίσης στην πράσινη μετάβαση και στις τεχνολογικές εξελίξεις. Η Ευρώπη πρέπει επίσης να εξακολουθήσει να συζητά με άλλα κράτη και οργανισμούς, ιδίως όσους συμμερίζονται τις ίδιες απόψεις, προκειμένου να βρεθούν ευρύτερες λύσεις σε κοινά προβλήματα όσον αφορά, παραδείγματος χάριν, το ψηφιακό εμπόριο, τις ροές δεδομένων και τη φορολογία.

3. Διαφύλαξη του πολιτισμού και του ευρωπαϊκού τρόπου ζωής

Κατά αυτόν τον τρόπο, η Ευρώπη θα είναι σε θέση να κληροδοτήσει στους μελλοντικούς Ευρωπαίους την ικανότητα να ενεργούν για το καλό της ανθρωπότητας, για την κοινωνική και οικονομική πρόοδο, με βάση τις αρχές που μας ενώνουν. Επειδή η Ευρώπη δεν είναι ένας ουδέτερος χώρος, ούτε απλώς μια ενιαία αγορά ή ένας διεθνής οργανισμός όπως οποιοσδήποτε άλλος: θεμελιώνεται σε έναν πολιτισμό, ο οποίος γεννήθηκε από τη συνάντηση της ελληνορωμαϊκής κληρονομιάς με εβραϊκούς και χριστιανικούς πυλώνες, και διανύει μια πορεία μέσα από τη μεσαιωνική εποχή, την Αναγέννηση και τον Διαφωτισμό. Η ιδέα της Ευρώπης σηματοδοτεί έναν γεωγραφικό και πνευματικό χώρο, που χρονολογείται εδώ και πολλές χιλιετίες. Όλοι μαζί είμαστε πολίτες της Ευρώπης και, ως εκ τούτου, πρέπει να καλλιεργήσουμε στην κληρονομιά μας μια κοινή ευρωπαϊκή ταυτότητα μαζί με τις εθνικές μας ταυτότητες.

Η σημερινή Ευρώπη θα είναι καλύτερα προετοιμασμένη για μελλοντικά καθήκοντα εάν αναγνωρίσει και εκτιμήσει, ονομάσει και μεταδώσει αυτές τις διανοητικές και πνευματικές ρίζες, οι οποίες εδώ και αιώνες τρέφουν τον πλουραλισμό των πολιτισμών μας. Στην πολυμορφία τους, οι χώρες μας είναι ενωμένες χάρη σε αυτές τις κοινές απαρχές, μέσω ενός συγκεκριμένου τρόπου ζωής, μιας αντίληψης για τον άνθρωπο και την κοινωνία η οποία μεταφέρεται στο δίκαιο, την αρχιτεκτονική και τον αστικό τρόπο ζωής, τις γλώσσες και τις τέχνες. Αν και η ευρωπαϊκή ιστορία πολλές φορές και με τραγικό τρόπο δεν υπήρξε πιστή σε αυτή την κληρονομιά, ο κοινός μας πολιτισμός είναι ώριμος, ακόμη και μέσα από τα λάθη μας. Σήμερα είναι πιο αναγκαίο από ποτέ να διατηρήσουμε και να κληροδοτήσουμε ό,τι αντλούμε από αυτήν για το μέλλον: την αρχή της αναφαίρετης αξιοπρέπειας κάθε ατόμου και την αλληλεγγύη με ιδιαίτερη προσοχή στους πιο ευάλωτους: την άνευ όρων προστασία

της ελευθερίας συνείδησης, της θρησκευτικής ελευθερίας και της ελευθερίας της έκφρασης· την αίσθηση ευθύνης και την επιδίωξη του κοινού καλού· την κλίση για συζήτηση, την τέχνη της ευγένειας, μια προσέγγιση με βάση τη λογική και τη μετριοπάθεια· μέριμνα για τη δικαιοσύνη και βούληση να τεθεί η χρήση βίας στην υπηρεσία του νόμου· ισότητα ενώπιον του νόμου, και ιδίως ισότητα ανδρών και γυναικών. Η πολιτική παράδοση της Χριστιανοδημοκρατίας, που είναι ιδιαίτερα συνυφασμένη με την κληρονομιά του ευρωπαϊκού πολιτισμού, έχει στον πυρήνα της αυτές τις αξίες.

Τέλος, η Ευρώπη μπορεί να προσφέρει στον κόσμο του μέλλοντος την αφοσίωση που οφείλει σε αυτές τις ουσιώδεις αρχές του ευρωπαϊκού τρόπου ζωής. Προς τούτο, πρέπει πρώτα απ' όλα να αναλάβει εκ νέου τη δέσμευση να κληροδοτήσει την κληρονομιά της στις μελλοντικές γενιές, μέσω του πρωταρχικού ρόλου της εκπαίδευσης, ώστε να ενισχυθεί η ελευθερία τους και, ταυτόχρονα, να αυξηθεί η ευαισθητοποίησή τους σχετικά με τα κοινά μας στοιχεία. Το καθήκον της μνήμης και τα διδάγματα της ιστορίας δεν συνεπάγονται ότι πρέπει να αισθανόμαστε ενοχές στο διηνεκές ή να αρνηθούμε τις ρίζες που μας καθιστούν αυτό που είμαστε: το να αρνηθούμε τις ρίζες μας μπορεί μόνο να μας απομονώσει στον ατομικισμό, την απώλεια νοήματος και τις κοινοτικές συγκρούσεις, δημιουργώντας πρόσφορο έδαφος για ιδεολογίες όπως ο ριζοσπαστικός ισλαμισμός. Το να γνωρίσουμε και να εκτιμήσουμε τον μοναδικό πολιτισμό που λαμβάνουμε από τους μεγαλύτερους είναι απολύτως αναγκαίο προκειμένου να καταστεί δυνατή η σφυρηλάτηση ταυτότητας και της αίσθησης του ανήκειν. Για τους νέους μετανάστες, είναι σημαντικό να γνωρίσουν και να εκτιμήσουν τον πολιτισμό και τον ευρωπαϊκό τρόπο ζωής μας, προκειμένου να μοιραστούν κοινές αναφορές και να αισθανθούν ενταγμένοι στην κοινωνία στην οποία συμβιώνουμε και της οποίας αποτελούν μέρος. Αν και η ευθύνη για την ένταξη υπόκειται κυρίως στα κράτη μέλη, η Ευρωπαϊκή Ένωση στηρίζει τις εθνικές αρχές.

Η επιτυχής ένταξη είναι απαραίτητη για να είναι ανθεκτικός ο δεσμός των πολιτών. Η αποδοχή ανθρώπων χωρίς να είμαστε πραγματικά σε θέση να τους προσφέρουμε μια θέση στην κοινωνία μας δεν αποτελεί πράξη φιλανθρωπίας. Οδηγεί γρήγορα σε εκμετάλλευση και κακές συνθήκες εργασίας για τους μετανάστες εργαζομένους ή σε προβλήματα ένταξης, ακόμη και στις επόμενες γενιές. Γι' αυτό τον λόγο, η ένταξη πρέπει πάντα να αποτελεί προτεραιότητα, ως αμοιβαίο καθήκον που αφορά τόσο την κοινωνία όσο και τους νεοεισερχόμενους. Η αγωγή του πολίτη, η εκμάθηση της γλώσσας, η εύρεση εργασίας και η αποδοχή των κανόνων και των αξιών της κοινωνίας μας είναι απαραίτητες. Εντούτοις, όποιος επιλέγει πλήρως να συμμετάσχει στην κοινωνία μας πρέπει επίσης να βιώνει ότι

ανήκει και ότι έχει μέλλον εδώ απολαμβάνοντας την πλήρη ιδιότητα του πολίτη.

Οι άνθρωποι δεν είναι πανομοιότυπα άτομα που αναπτύσσονται σε ουδέτερο χώρο: τα κοινά σημεία αναφοράς αποτελούν προϋπόθεση για μια ειρηνική ζωή στην κοινωνία. Αυτό σημαίνει ότι, χωρίς να χαθεί η ανθρωπιστική προοπτική, είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί αυστηρότερος έλεγχος των συνόρων και έλεγχος των μεταναστευτικών ροών, χωρίς τον οποίο θα μπορούσε να αποσταθεροποιηθεί οποιαδήποτε κοινωνία. Κάθε άνθρωπος επιθυμεί να ζει σε έναν κόσμο με οικείο πολιτισμό, γλώσσα και τρόπο ζωής: καμία μεταναστευτική πολιτική δεν μπορεί να αποκλείσει αυτή την ανάγκη, λαμβάνοντας υπόψη μόνο οικονομικούς υπολογισμούς, δικαιολογώντας την αδυναμία μας ή ενθαρρύνοντας την κυκλοφορία. Το πρωταρχικό δικαίωμα δεν είναι να γίνεται κανείς δεκτός στο σπίτι κάποιου άλλου, αλλά να μπορεί να ζει στο δικό του σπίτι.

Για να καταστεί πλήρως αποδοτική, η Ευρώπη πρέπει να δεσμευτεί πιο αποτελεσματικά για την ενίσχυση της συνεργασίας με τις χώρες προέλευσης, στηρίζοντας την ανάπτυξη και την περιφερειακή ολοκλήρωση της Αφρικής και των ακόμη αναπτυσσόμενων και οικονομικά αναδυόμενων χωρών του κόσμου. Η αποκατάσταση αυτής της ισορροπίας είναι απαραίτητη διότι θέλουμε να διατηρήσουμε το δικαίωμα ασύλου, το οποίο αποτελεί μέρος του πολιτισμού μας: αυτό το καθήκον της ανθρωπότητας συνεπάγεται την υποδοχή με αξιοπρέπεια όσων απειλούνται πραγματικά ή διώκονται, χωρίς να επιτρέπονται ανεξέλεγκτες μεταναστευτικές ροές προς όφελος των δικτύων εμπορίας ανθρώπων. Το να διασφαλιστεί ότι στην Ευρώπη εισέρχονται μόνο όσοι νομίμως δικαιούνται να το πράξουν αποτελεί προϋπόθεση για την ενότητα των κοινωνιών μας, καθώς και για την ασφάλεια των ανθρώπων πέρα από τα σύνορά μας, στην ξηρά και στη θάλασσα. Οι παράνομες διελεύσεις οδηγούν σε πραγματικές ανθρώπινες τραγωδίες. Περισσότεροι από είκοσι χιλιάδες μετανάστες έχουν χάσει τη ζωή τους στη Μεσόγειο από τότε που ξέσπασε το κύμα μετανάστευσης το 2014. Η κρίση αυτή έχει δημιουργήσει σοβαρές δυσκολίες στην εξασφάλιση αποτελεσματικού ελέγχου στα εξωτερικά σύνορα σύμφωνα με το κεκτημένο του Σένγκεν, καθώς και στην υποδοχή και τη διαχείριση των μεταναστών κατά την άφιξή τους. Τόνισε επίσης ευρύτερες διαρθρωτικές ελλείψεις στον τρόπο με τον οποίο προστατεύονται τα εξωτερικά σύνορα της Ένωσης.

4. Διαφύλαξη της πολιτικής

Η κληροδότηση της πρακτικής της δημοκρατίας

και της συμμετοχής σε έναν κοινό πολιτισμό είναι απαραίτητη προκειμένου να παραμείνει δυνατή η πολιτική, η ίδια η διαβούλευση και η από κοινού δράση. Αυτό προϋποθέτει επίγνωση του τι μας συνδέει: μια κοινωνία δεν είναι ένα άθροισμα ατόμων που είναι καταδικασμένα στη μοναξιά, ούτε ένα πεδίο μάχης μεταξύ διαφορετικών ομάδων, που η καθεμία υπερασπίζεται τα δικά της συμφέροντα ή τη δική της ταυτότητα. Η φύση και ο πολιτισμός που μοιραζόμαστε, η ασφάλεια, η ευημερία, η ειρήνη και η δικαιοσύνη αποτελούν τα θεμέλια ενός κοινού καλού στο οποίο κανείς δεν μπορεί να είναι αδιάφορος και το οποίο είναι καθήκον όλων να υπερασπίζονται. Η ευαισθητοποίηση σχετικά με αυτή την κοινή προοπτική είναι ακόμη πιο αναγκαία σε μια εποχή που οι κοινωνικές, γεωγραφικές και κοινοτικές διαιρέσεις αποδυναμώνουν την ενότητα των ευρωπαϊκών κοινωνιών.

Ο κατακερματισμός της κοινωνίας συμβάλλει στη διάλυση του δεσμού των πολιτών: διακυβεύεται η ίδια η δυνατότητα της πολιτικής, χωρίς την οποία μπορεί να επικρατήσει μόνο βία. Η αποκατάσταση της έννοιας της πολιτικής απαιτεί την επιβεβαίωση ότι δεν μπορεί να διαχωριστεί από την ηθική απαίτηση της εξυπηρέτησης του κοινού καλού. Είναι μια υπενθύμιση ότι τόσο τα καθήκοντα των πολιτών όσο και οι αρμοδιότητες των εκλεγμένων αντιπροσώπων συνεπάγονται μέριμνα για την αλήθεια και απαιτούν γνώση. Σημαίνει ότι δεν επιτρέπεται ο σφετερισμός της δημόσιας συζήτησης από αφορισμούς και υπερβολές, η αποδυνάμωση της δημόσιας δράσης με τον περιορισμό της σε εκλογικές τακτικές, η παραπληροφόρηση και η διαρκής επικοινωνία· σημαίνει επίσης την καταπολέμηση αυτής της τάσης, ιδίως με την προώθηση της ελευθερίας των μέσων ενημέρωσης. Αυτή είναι η πραγματική έννοια του δημοκρατικού πλουραλισμού. Η πολιτική αφοσίωση προϋποθέτει διατήρηση αυτοκριτικής στάσης: πρέπει να υποβάλουμε την καθημερινή μας πρακτική στις χριστιανοδημοκρατικές μας αρχές. Αυτή η ηθική προτεραιότητα αποτελεί προϋπόθεση για την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των πολιτών. Είναι πραγματικά επείγον, καθώς αυτή η δυσπιστία στους δημοκρατικούς θεσμούς είναι ένα από τα κρίσιμα προβλήματα της εποχής μας: η αυξανόμενη πολυπλοκότητα στις κοινωνίες μας είναι ένας από τους λόγους, αλλά δεν θα πρέπει να εθελουφλούμε στις δυνάμεις που επιτίθενται στη βάση της δημοκρατίας.

Η Χριστιανοδημοκρατία διαδραματίζει ρόλο στη συμφιλίωση: πρέπει να γεφυρώσουμε τα μεγαλύτερα χάσματα που διατρέχουν την Ευρώπη.

Η αποκατάσταση της έννοιας της πολιτικής περιλαμβάνει επίσης τον άνευ όρων σεβασμό του κράτους δικαίου και την απόρριψη της αυθαίρετης

εξουσίας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να θεσπίσει σαφή, δίκαια και αμερόληπτα κριτήρια για τον καθορισμό του κράτους δικαίου, τα οποία δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν καταχρηστικά για ιδεολογικούς αγώνες που αφορούν τον μελλοντικό του χαρακτήρα. Οι αξίες του κράτους δικαίου και της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης είναι καίριες σημασίας για τη διατήρηση της κοινωνικής τάξης. Οι αξίες αυτές αποτελούν τα πολιτικά κριτήρια που πρέπει να πληρούν οι χώρες που επιθυμούν να προσχωρήσουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρέπει να παρακολουθούνται με συνέπεια και αντικειμενικότητα σε κάθε κράτος μέλος. Επιπλέον, το κράτος δικαίου προστατεύεται και μέσω μιας δυναμικής κοινωνίας. Πρέπει να προαγάγουμε μια ανθεκτική κοινότητα στηρίζοντας την πραγματική κοινωνία των πολιτών σε επίπεδο βάσης. Ιδίως σε καιρούς κρίσης, μια δυναμική κοινωνία είναι ο καλύτερος τρόπος για να παραμείνουν οι άνθρωποι ενωμένοι.

Τέλος, η αποκατάσταση της έννοιας της πολιτικής σημαίνει επαναφορά της δημοκρατίας στην ουσία της: το πολιτικό αυτό σύστημα, που γεννήθηκε πριν από εικοσιπέντε αιώνες στην Ευρώπη, σημαίνει ότι οι άνθρωποι έχουν την εξουσία να κυβερνούν μέσω των αποφάσεών τους, οι οποίες ωριμάζουν στο πλαίσιο της δημόσιας συζήτησης. Ενώ αυτή η επιδίωξη ελευθερίας θριάμβευσε επί του ναζιστικού και σοβιετικού ολοκληρωτισμού κατά τη διάρκεια του εικοστού αιώνα, η δημοκρατική εμπειρία φαίνεται και πάλι να είναι σε κίνδυνο λόγω της ανάδυσης νέων μορφών αποξένωσης, των παρενεργειών της πρωτοφανούς εξάπλωσης ψευδών πληροφοριών που καθιστούν δυνατή οι νέες τεχνολογίες, της ανόδου της παγκοσμιοποίησης και της ανάπτυξης μη πολιτικών αρχών που δεν αναλαμβάνουν ευθύνη ενώπιον του λαού. Στο πλαίσιο αυτό, πολλοί πολίτες της Ευρώπης αισθάνονται ότι δεν μπορούν πλέον να αποφασίζουν, ούτε έχουν ουσιαστική συμβολή στη δημοκρατική διαδικασία, και ότι χάνουν τον έλεγχο της ζωής τους.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θα πρέπει να συγκαταλέγεται στους θεσμούς που κατηγορούνται για αυτό το αίσθημα στέρξης: πρέπει να τηρεί την αρχή της επικουρικότητας στην οποία βασίζεται και η οποία ορίζεται στις Συνθήκες, ώστε κάθε απόφαση να λαμβάνεται στο πλησιέστερο προς τους πολίτες επίπεδο, μόνο σε περιπτώσεις συντρέχουσας αρμοδιότητας σε ευρωπαϊκή κλίμακα «εάν η προτεινόμενη δράση δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη»¹. Η επικουρικότητα θα πρέπει να συμβάλει στη γεφύρωση του χάσματος μεταξύ του ευρωπαϊκού εγχειρήματος και της πραγματικής κατάστασης. Ως εκ τούτου, θέματα που σχετίζονται με τις εθνικές αρμοδιότητες, τα οποία δεν αποδίδονται ρητά στην Ένωση βάσει των Συνθηκών (αρχή της δοτής αρμοδιότητας), πρέπει να γίνονται σεβαστά και να μην μετατρέπονται σε ζητήματα

ευρωπαϊκής πολιτικής, ενώ η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να διαθέτει σαφείς εξουσίες ώστε να ενεργεί αποτελεσματικά εκεί όπου απαιτείται να επιδείξουμε κοινή δύναμη. Τα προτερήματα και η δύναμη της αλληλεγγύης και της επικουρικότητας απαιτούν επίσης αφοσίωση και εκπλήρωση των καθηκόντων κάθε μέλους.

Καθώς η ευρωπαϊκή νομοθεσία έχει πραγματικό αντίκτυπο στη ζωή των ανθρώπων, χρειαζόμαστε μια Ευρώπη που να είναι πιστή στη δημοκρατία. Γι' αυτό, οι πολίτες πρέπει να έχουν λόγο στις αποφάσεις που λαμβάνονται σε ευρωπαϊκό επίπεδο, διαφορετικά θα υπονομευθεί η δημοκρατία στα ίδια τα κράτη μέλη. Δεδομένου ότι είναι η κοιτίδα πληθώρας γλωσσών, πολιτισμών και λαών, η Ευρώπη πρέπει να παραμείνει πιστή σε ένα συγκεκριμένο πολιτικό σύστημα. Το μοναδικό υπόδειγμα της Ευρώπης βασίζεται στην ένωση δημοκρατικών κρατών που απορρέουν από έναν κοινό πολιτισμό. Το ευρωπαϊκό εγχείρημα μπορεί να αποκαταστήσει την πλήρη κυριαρχία των πολιτών, μέσω μιας αποτελεσματικής συμμαχίας και κοινών στρατηγικών που θα δώσουν τη δυνατότητα στις χώρες μας να αντιμετωπίσουν από κοινού τις παγκόσμιες προκλήσεις με τις οποίες είμαστε αντιμέτωποι. Στηριζόμενοι σε αυτή τη βάση, θα μπορέσουμε να ξεπεράσουμε τις κρίσεις που αντιμετωπίζουμε και να κληροδοτήσουμε στις μελλοντικές γενιές τη δυνατότητα να διατηρήσουν το δημοκρατικό θαύμα στο διηνεκές.

Σήμερα, χρειαζόμαστε αυτή την προσέγγιση για να ηγηθούμε της Ευρωπαϊκής Ένωσης έναντι των πολυάριθμων απειλών που αντιμετωπίζουμε. Οι ευρωπαϊκές πεποιθήσεις μας απορρέουν από τη συνειδητοποίηση ότι μόνο μέσω ενός ακλόνητου ευρωπαϊκού πνεύματος και αποφασιστικής ευρωπαϊκής δράσης θα μπορέσουμε να διαμορφώσουμε τους σύνθετους καιρούς που επικρατούν και να αναδυθούμε ισχυρότεροι. Πιστεύουμε ότι οι δημοκρατικές κοινωνίες μας είναι αρκετά ανθεκτικές ώστε να ξεπεράσουν τις παγκόσμιες κρίσεις της εποχής μας. Η ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον είναι η απάντηση της Χριστιανοδημοκρατίας στον φόβο. Η Χριστιανοδημοκρατία δεν είναι απλώς μια κενή νοήματος λέξη του παρελθόντος: τη νοηματοδοτούν αξίες που έχουν δοκιμαστεί διαχρονικά, καθώς και ένα φιλόδοξο όραμα για το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των λαών της. Είναι η καλύτερη πυξίδα για την καθοδήγηση των Ευρωπαίων τα επόμενα χρόνια. Για τους λόγους αυτούς, πιστεύουμε ακράδαντα ότι το μέλλον της Ευρώπης συνδέεται στενά με το μέλλον της Χριστιανοδημοκρατίας.

¹ Άρθρο 5 παράγραφος 3 ΣΣΕ